

CUM SĂ CREȘTI
ÎN
Dragoste

CUM SĂ CREȘTI ÎN DRAGOSTE

**DE
J. C. HEDGECOCK**

Editat de:
J. C. Hedgecock Publications

Tulsa, Oklahoma 74170 USA

Scripturile notate prin capitol și verset sunt citate din EDIȚIA DEZVOLTATĂ A BIBLIEI AMPLIFICATE (AMP Bible) sau din BIBLIA traducerea D. Cornilescu.

Cum să crești în dragostea Agape
Copyright c 2000 by J. C. Hedgecock
Tulsa, Oklahoma 74170

TOATE DREPTURILE REZERVATE.

Nici o parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sub nici o formă, fără aprobarea în scris a editorului.

ISBN 0-945255-74-8

CUPRINS

Ce este dragostea?
Dragoste insuficientă!
Manifestarea dragostei lui Dumnezeu
Ce dorește Dumnezeu de la tine
Ai nevoie de mai multă dragoste?
Care e problema?
Răspunsul
Cum umbla Isus cu Tatăl?
Mărturie personală
Semănând și secerând dragoste
Câteva exemple practice de semănare
Un gând de despărțire

CUM SĂ CREȘTI ÎN DRAGOSTEA AGAPE De J. C. HEDGECOOK

CE ESTE DRAGOSTEA?

Dragostea este tema fundamentală în întreg cuprinsul Cuvântului lui Dumnezeu. **Dragostea este esența caracterului lui Dumnezeu și temelia ființei Sale.** Cuvântul grecesc „agape” este folosit să identifice dragostea lui Dumnezeu, și se definește ca fiind dragoste, iubire, bunăvoință, sau „agapă” adică sărbătoarea dragostei. Dragostea este mult mai mult decât ceea ce **face** Dumnezeu. Dragostea **este** Dumnezeu. Dragostea Sa fiind imposibil de măsurat, e numită „sărbătoarea dragostei”.

Ai fost cândva la o sărbătoare? Mă gândesc la sărbătoare ca fiind o abundență de bucate, mai multă mâncare decât pot consuma persoanele prezente! Dragostea lui Dumnezeu e atât de imensă, încât este abundență (mai mult decât suficientă) pentru fiecare persoană ce s-a născut pe fața pământului. **Mai mult decât suficient!**

Tot ce face Dumnezeu vine dintr-o inimă binevoitoare și dornică în a ne acorda dragoste. Dragostea agape vine din inimă, și orice rezervor al dragostei adevărate din noi, își are originea în Dumnezeu.

Fiecare persoană de pe pământ are nevoie de a fi iubită și de a iubi. Dumnezeu a așezat în omenire tânjirea după dragoste. Este însăși esența existenței și a căutării fiecărei persoane. Această tânjire după dragoste, poate fi satisfăcută doar de **Însuși Dumnezeu. Fiecare persoană în lume, necesită o relație de dragoste cu Dumnezeul Atotputernic, care ESTE dragoste.** Mulți vor mărturisi că avuția, faima și succesul nu le umple golul inimii, fiindcă nevoia lor este de a fi iubiți. Chiar dacă lumea spune, „ai reușit,” ei își dau seama că inimile le sunt tot goale și neîmplinite.

Adesea, cei ce sunt pierduți nu-și dau seama că ei caută dragostea lui Dumnezeu. Știu doar că se simt goi înăuntru și s-ar părea că nimic nu se potrivește. Tânjesc după ceva ce să le dea înțeles vieții și ajung să-l caute în vicii, luptându-se pentru succes, relații și multe alte lucruri. Totuși, singura ce le poate umple inimile este dragostea lui Dumnezeu, și dragostea aceea se revarsă din relația personală și intimă cu Tatăl ce i-a creat. **Fiecare persoană de pe pământ are nevoie de relația de dragoste cu Însăși sursa ei.**

Lumea nu înțelege dragostea lui Dumnezeu. De cele mai multe ori, nici n-o recunoaște. Ioan 3:16 spune, „***Fîndcă atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu...***” încât oricine crede în El să nu piară ci să aibă viața veșnică. Doar prin mântuire poți primi dragostea lui Dumnezeu în inimă. Când L-ai acceptat pe Isus ca **Mântuitor personal**, poți experimenta beneficiile dragostei mărețe a lui Dumnezeu.

Biblia explică dragostea lui Dumnezeu foarte detaliat. Ceea ce ne conduce la înțelegerea că putem în schimb să-L iubim și noi. Sunt multe exemple în Vechiul și în Noul Testament, a unor oameni ce s-au bucurat având o relație personală de dragoste cu Dumnezeu. Acest fel de intimitate cu Tatăl îți este disponibilă și ție, însă iubirea față de Dumnezeu trebuie să treacă dincolo de cuvinte. Trebuie să adaugi „fapte” la cuvintele

tale, pentru ca acestea să aibă înțelesul real, deoarece dragostea fără acțiunile corespunzătoare este fără rost.

De exemplu, ai putea să-ți iubești foarte mult soția sau copiii, dar dacă nu le spui și nu le arați că-i iubești, de fapt nu înseamnă prea mult pentru ei. Sunt căsătorit de mai bine de treizeci de ani și soției încă-i place să m-audă spunându-i, „te iubesc” și și mie-mi place să aud! Ea este încă binecuvântată când fac diferite lucruri prin care să-mi demonstrez dragostea. Sunt necesare atât cuvintele cât și acțiunile.

Cu Dumnezeu este în același fel. El ne spune și ne arată că ne iubește, și dorește să-I spunem că-L iubim și să-I arătăm dragostea noastră ca răspuns. Cum zice vechea zicală, „Vorbitu-i ieftin.” Mulți spun că-L iubesc pe Dumnezeu, dar consimt acțiunile lor cu cuvintele?

Dragostea pentru Dumnezeu a generat mereu acțiuni corespunzătoare. Dumnezeu ni L-a dat pe singurul Său Fiu. Isus și-a dat viața pentru noi. Isus a vindecat bolnavii și a înviat morții. Petrecând timp cu Isus, vei învăța despre dragostea Sa față de tine. Vei vedea cum dragostea lui Dumnezeu niciodată nu este pasivă. Când dragostea lui Dumnezeu îți sălășluiește în inimă, multe se mai întâmplă! Adevărata dragoste curge când îți împărtășești inima cu Dumnezeu, nu doar mintea, și când îți exprimi dragostea prin fapte, tot așa cum dragostea Sa pentru tine s-a arătat prin jertfa Fiului Său.

DRAGOSTE INSUFICIENTĂ!

Dumnezeu este dragoste, dar cum putem primi dragostea Sa care să curgă în viețile noastre? Până și creștinii ce aparțin Tatălui, par de multe ori fără dragoste suficientă. Cei mai mulți nu avem dragostea lui Dumnezeu turnată în inimile noastre. (Romani 5:5) Poate avem cu Dumnezeu o relație ce ne mulțumește până la un punct, dar nu prea avem suficientă dragoste lucrând în viețile noastre. Ca și credincioși, avem nevoie disperată să învățăm cum să avem curgerea continuă a dragostei lui Dumnezeu în inimă, astfel încât să ne bucurăm de aceasta în noi și să avem abundența dragostei pe care s-o împărtășim și altora.

Unul dintre primele lucruri pe care le poți afla încercând să-L iubești pe Dumnezeu și pe ceilalți, este că nu poți iubi în felul lui Dumnezeu fiindcă ești împiedicat de păcatele și greutățile din viață. (Evrei 12:1) Când înaintezi în ascultarea față de Dumnezeu, păcatele și greutățile îți sunt descoperite repede, fiindcă ele te împiedică în împlinirea ascultării. Dacă te pocăiești de acestea în timp ce Dumnezeu ți le descoperă, poți fi eliberat pentru a împlini ceea ce-ți cere Dumnezeu.

Este important să îți dai seama că nu poți obține acestea într-o grabă. Pe măsură ce Dumnezeu îți deschide ochii încât să vezi păcatul din viața ta, pocăiește-te cu o atitudine corectă și păcatul tău va fi eliminat. Nu vei deveni „perfect” peste noapte, dar poți începe să îndepărtezi piedicile zi după zi astfel încât, în mod continuu să devii mai liber în a sluji Domnului.

Cu cât mai mult ești golit de sine și de păcat, cu atât poți fi umplut de dragostea lui Dumnezeu. La început, când mi-am dat seama că nu aveam dragostea lui Dumnezeu ci eram plin de păcate și greutăți, m-am descurajat puțin. Am vrut cu adevărat să am dragostea lui Dumnezeu în inimă. Domnul mi-a dat acest mic exemplu care m-a ajutat foarte mult.

Dacă ai un butoi plin cu țărână, nu-l mai poți umple cu nimic altceva. Luând un polonic, o lingură sau vre-o unealtă de mărima pe care o poți mânui, poți goli butoiul dacă în mod constant scoți țărână lingură după lingură. Chiar dacă golești doar de mărima unui polonic în fiecare zi, în timp vei reuși să golești butoiul întreg.

Asta am decis să fac cu păcatele și greutățile din viața mea. Știam că dacă mă voi ocupa zilnic de cel puțin o piedică sau un păcat, voi scoate „țărâna” din viața mea. Și se poate! Eu nu sunt perfect, dar Dumnezeu a eliminat suficient păcat din mine și a îndepărtat destule opreliști încât pot să mă bucur de o curgere constantă de dragoste abundentă și de părtășie zilnică cu Tatăl meu.

MANIFESTAREA DRAGOSTEI LUI DUMNEZEU

1 Ioan 4:8 ne spune că Dumnezeu este dragoste. Înțelegi cu adevărat ce înseamnă asta? DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE! Dumnezeu nu ne iubește doar. El de fapt este dragoste. Este o mare diferență între „ne iubește” și „este dragoste.” **Dumnezeu este SURSA ÎNTREGII IUBIRI.**

Dragostea aceasta s-a arătat lumii prin Isus Cristos, așa cum explică Ioan 1 14. „Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, (și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl,) plin de har și de adevăr.” El a fost unicul exemplu de dragoste curată și completă ce-a fost prezentă vreodată în formă umană pe pământ. Dumnezeu Tatăl este dragoste iar Isus este manifestarea deplină a Tatălui.

Tot ce face Dumnezeu este motivat de dragoste. Isus fiind manifestarea Tatălui, această afirmație este adevărată și pentru El. Isus a spus, „...Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.” (Ioan 14:9) Isus a venit pe pământ să descopere tuturor oamenilor dragostea curată a lui Dumnezeu. A arătat oamenilor că pot gusta și vedea cât de bun este Dumnezeu. (Psalmul 34:8) Toate lucrările bune ale lui Isus, descoperă caracterul iubitor al lui Dumnezeu. Isus nu s-a așteptat ca oamenii să fie perfecți pentru a-i iubi. Ci i-a iubit pe cei ce erau ignorați și neglijați de semenii lor. Dragostea Lui nu era pasivă. El S-a oferit tuturor celor ce doreau dragostea Sa și acest fapt e valabil și azi. Singura cale de a avea dragostea reală în viață este să ai o relație personală cu Dumnezeu Tatăl și cu Fiul Său, Isus.

CE DOREȘTE DUMNEZEU DE LA TINE

Conducătorii religioși din timpul lui Isus, nu înțelegeau cine era El și nici ce făcea. N-au văzut că aveau nevoie de această iubire în viețile lor. N-au putut consimți cu dragostea ce era însuși caracterul Său. În Matei 22:34-40, Isus explică inima lui Dumnezeu conducătorilor religioși care nu înțelegeau dragostea Tatălui. „Când au auzit Fariseii că Isus a astupat gura Saducheilor, s-au strâns la un loc. Și unul din ei, un învățător al Legii, ca să-L ispitească, I-a pus întrebarea următoare: „Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?” Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău.” „Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Proorocii.”

Isus a explicat importanța dragostei prin aceste declarații simple. **Temelia ascultării față de poruncile lui Dumnezeu este dragostea.** Dragostea este piatra unghiulară pe care sunt zidite toate celelalte porunci ale lui Dumnezeu.

Dragostea despre care vorbește Isus în versetele acestea nu este ca „iubirea” pe care o întâlnim adesea în lume. Afecțiunea firească poate păli sub presiune și e motivată de cele mai multe ori de egoism în locul îngăduinței. De cele mai multe ori, oamenii au atitudinea, „Te voi iubi dacă tu mă vei iubi,” sau, „Te iubesc fiindcă faci ceea ce vreau.” În dragostea lui Dumnezeu nu există egoism și ne cere să-i iubim, atât pe El cât și pe ceilalți, în același fel cum suntem iubiți de El.

Dumnezeu dorește ca dragostea pentru El să îți includă toată inima, sufletul și mintea. Tocmai cum inima Sa e plină de dragoste pentru tine, El dorește să-L iubești în același fel. De asemenea, dorește să-i iubești pe alții mai presus de tine însuși. Asta face să existe o diferență dramatică de felul lumesc de a iubi, care în final mereu caută beneficiile persoanei „numărul unu” (sinele).

Dumnezeu nu spune nimic în Cuvântul Său doar de dragul de a spune ceva. El are un scop pentru Cuvântul Său, și acesta nu va trece chiar dacă cerurile și pământul vor trece într-una din zile. (Matei 24:35) Dumnezeu nu va schimba Cuvântul Său, de aceea e necesar să înțelegem deplin Cuvântul și să fim ascultători de El.

Poruncile lui Dumnezeu sunt pentru toți copiii Săi. Chiar și unui credincios nou, i s-a dat provizia de a intra în prezența lui Dumnezeu prin sângele lui Isus Cristos. Ești capabil să te supui Lui doar în prezența lui Dumnezeu.

În Matei 22 El nu face o listă cu 900 de porunci pe care trebuie să le împlinești, ci enunță doar două! În timpul cât Isus era pe pământ, legea Mozaică cuprindea sute de porunci. E cineva dintre voi care a memorat toate legile în așa fel încât să nu încalce vre-una, păcătuind împotriva lui Dumnezeu? Lăudat să fie Dumnezeu, nu trebuie să facem asta. Isus a dat două porunci mărețe spunând că toată legea și proorocii depind de acestea două.

Dacă vei împlini aceste două legi, vei împlini prin ascultare tot ce îți cere Dumnezeu. Ambele porunci îți cer să iubești: mai întâi pe Dumnezeu și apoi pe aproapele. Sigur, Dumnezeu le dă copiilor Săi multe porunci, dar toate își au temelia pe aceste două porunci. Nu vei avea probleme în împlinirea a ceea ce-ți cere Dumnezeu, dacă ții cont de aceste două porunci referitoare la iubire. Totuși, nici odată nu vei putea face ceea ce îți cere Dumnezeu, dacă nu le împlinești pe acestea două, ele fiind temelia tuturor poruncilor lui Dumnezeu.

Mulți creștini consideră că împlinesc aceste porunci. Iubindu-L pe Dumnezeu și pe aproapele, socotesc că au împlinit aceste instrucțiuni. Ei bine, poate că nu! Isus nu ne-a spus doar să iubim, ci să-L iubim pe Dumnezeu și pe aproapele nostru într-un fel anume. Nu e suficient să „credem” că suntem ascultători în felul în care Îl iubim pe Dumnezeu și pe ceilalți, căci **vom fi judecați prin cele spune de Dumnezeu și după standardul Lui**, și nu după opinia noastră despre acest standard.

Aceste două porunci se cer împlinite și Dumnezeu dă detalii clare despre ceea ce dorește de la tine. Cuvântul spune specific în Matei 22:37, să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul. Pentru împlinirea acestui verset, inima trebuie să-ți fie dăruită 100%, sufletul angajat 100% și tot așa cugetul tău.

Ioan 14:15 spune, „*Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.*” Nu e prea complicat, nu-i așa? Dacă-L iubești pe Dumnezeu, vei păzi poruncile Sale. **Păzirea poruncilor este singurul lucru acceptat de Domnul, ca dovadă a dragostei față de El.** Cu cât te supui Lui, cu atât Îi arăți că-L iubești. 1 Ioan 5:1-3 dă instrucțiuni în plus, la această problemă. „*Oricine crede că Isus este Cristosul, este născut din Dumnezeu; și oricine iubește pe Cel ce L-a născut, iubește și pe cel născut din El. Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Sale. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele.*”

De asemenea ți se cere să îți iubești aproapele ca pe tine însuși. Ți este poruncit chiar să îți iubești dușmanii! Omul firesc nu poate să-și iubească dușmanii. Doar dragostea lui Dumnezeu din tine, poate produce așa o abundență încât să poți împărți și altora.

Omenirea a ajuns saturată de așa numiții „creștini”, adevărați ipocriți, care nu au dragostea lui Dumnezeu în inimă. Problema e că mulți au încercat să împlinească poruncile acestea dar n-au reușit. Din cauza eșecului, au acceptat minciuna că ele nu pot fi împlinite. Ori, dacă Dumnezeu ne-ar poruncii să împlinim ceva ce nu poate fi împlinit, ne-ar face să păcătuim! (Iacov 1:13)

Nu există scuză pentru nesupunerea față de spusele lui Dumnezeu. Trebuie să accepți responsabilitatea supunerii față de aceste versete, chiar dacă încă nu știi cum s-o faci. Dacă îți cauți scuze pentru neascultare, nu te vei ridica la standardul lui Dumnezeu, care este foarte clar: îți este poruncit să-L iubești cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul, și pe aproapele ca pe tine însuși. Când faci acestea, nu va fi nici o îndoială că urmezi pe Isus și că ești un creștin adevărat.

Din Cuvânt este limpede că trebuie să cauți dragostea lui Dumnezeu. 1 Corinteni 14:1 (AMP Bible) spune, „*Urmăriți cu înflăcărare și căutați să dobândiți dragostea aceasta, faceți-o ținta căutării voastre.*”

Este foarte important să ai o atitudine corespunzătoare. Mulți se așteaptă ca dragostea lui Dumnezeu să „vină peste ei” în loc ca ei să urmărească dragostea aceasta. Ioan 17:1-3 ne spune că ni s-a dat darul vieții eterne, prin prilejul de a-L CUNOAȘTE pe Tatăl și pe Fiul. Prin această „cunoaștere” se dezvoltă relația de dragoste, care trebuie apoi urmărită cu toată inima. Cei ce sunt flămânzi și însetați vor fi săturați! Dacă flămânzești după Dumnezeu și ești însetat după o relație mai profundă, El va răspunde strigătelor inimii tale.

AI NEVOIE DE MAI MULTĂ DRAGOSTE?

Dacă ești precum am fost și eu încercând să-L iubesc pe Dumnezeu, probabil te simți puțin frustrat. Probabil îți dai seama, la fel ca mine, că standardul lui Dumnezeu despre dragoste este mult mai înalt decât poți tu atinge. După citirea din Matei 22:34-40, nu mi-a luat prea mult timp să văd că am o deficiență serioasă cu privire la dragostea lui Dumnezeu în viața mea. Nu puteam să-L iubesc pe Dumnezeu cu toată inima, tot sufletul și tot cugetul și hotărât că nu-l puteam iubi pe aproapele mai mult decât pe mine. În mod constant, cu cât încercam pe atât nu reușeam.

E un fel de deficiență a vitaminei C. Mai întâi, îți trebuie un diagnostic bun, exact, al deficienței. Știind ce-ți lipsește, urmează să apelezi la sursa ce îți va rezolva deficiența. Dacă ai o carență de vitamine, urmează să adaugi doze în plus din acestea până ce carența e corectată.

Dacă ești deficient în dragoste, ai nevoie să mergi la sursă. Dumnezeu este dragoste și poți merge la El cu deficiența ta. O altă sursă de dragoste „agape” sunt credincioșii care umblă în Duhul Sfânt și umblă plini de dragostea lui Dumnezeu. Lumea va putea vedea realitatea dragostei lui Dumnezeu, când dragostea noastră unul pentru altul este o realitate. Când Dumnezeu îți umple nevoia de dragoste, ceilalți vor vedea schimbarea în tine. Dumnezeu te poate umple cu suficientă dragoste ce să „fășnească în afară” pentru fiecare din jurul tău. În locul carenței de dragoste, vei avea abundență.

La punctul acesta, ai putea suspecta că ești deficitar în dragostea lui Dumnezeu, chiar recunoscând că El este sursa ei și că trăiește în tine. Poate ai încercat să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima și să îți iubești aproapele ca pe tine însuși, dar se pare că lucrurile nu merg în felul în care Biblia o spune.

1 Corinteni 13:1-3 (AMP Bible) ne este dată descrierea amănunțită a felului în care Dumnezeu apreciază acțiunile și motivațiile noastre. Meditând la aceste versete poți vedea cum standardul lui Dumnezeu este mult diferit de experiența multora dintre noi. *„Chiar dacă aș [putea] vorbi în limbi omenеști și [chiar] îngerești și n-aș avea dragoste(acea devotare rațională, voită, spirituală precum este inspirată de dragostea lui Dumnezeu pentru noi și din noi), sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor. Și chiar dacă aș avea darul proorociei (darul interpretării voii și scopului divin), și aș înțelege toate adevărurile ascunse, tainele și aș poseda toată știința; chiar dacă aș avea toată credința [suficientă] așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste (dragostea lui Dumnezeu în mine), **nu sunt nimic** (fără de folos). Și chiar dacă mi-aș împărți averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars ca să pot să-L slăvesc, dar n-aș avea dragoste (dragostea lui Dumnezeu în mine), **nu câștig nimic.**”* Acest pasaj are un conținut aparte. Mulți creștini nu realizează care e acesta cu adevărat. Cu toții am fi impresionați dacă am fi martori ai unei manifestări măcar, a puterii lui Dumnezeu. **Totuși Dumnezeu spune că aceste lucrări miraculoase, dacă sunt făcute fără dragostea Sa în tine, nu valorează nimic!**

Gândește-te! Dacă tu sau eu am putea vorbi unui munte și s-ar mișca, toți am fi uimiți. Ca slujitor, aș putea atrage mulțimi imense, dacă aș putea interpreta toate tainele lui Dumnezeu. N-ar trebui să mă muncesc în legătură cu posibilitățile pentru predicare. Chiar și oamenii din lume ar dori să mă audă dacă aș avea toată cunoștința și aș putea răspunde întrebării fiecăruia referitor la orice subiect. Reporterii de televiziune m-ar urma mereu, și aș putea fi invitatul cel mai dorit al tuturor interviurilor televizate.

Totuși Dumnezeu spune două lucruri uimitoare în aceste versete. Mai întâi, spune că poți face tot felul de lucrări miraculoase, totuși **nu ești nimic** dacă aceste lucrări sunt făcute fără dragostea Lui în tine. Mai mult, El spune că poți împărții tot ce ai, sau chiar să-ți dai trupul să fie ars, dar **nu câștigi nimic** dacă nu ai dragostea lui Dumnezeu în tine. Traducerea King James a Bibliei spune, „... **nu am nici un profit...**”

Din punctul nostru firesc de vedere, aceste afirmații nu au înțeles. Ar fi de așteptat că astfel de „lucrări”, în special dacă sunt supranaturale, să fie urmate de rezultate mărețe. Poți face oricât de multe lucrări în tărâmul firesc cu rezultate „bune”, dar Dumnezeu privește lucrurile din punctul de vedere al eternității. El urmărește mereu motivația acțiunilor tale.

Poți face lucrări temporare ce atrag răsplăți temporare, sau poți face lucrări motivate de dragoste și să aștepti răsplata eternă. Care crezi că-L vor mulțumi pe Dumnezeu? 1

Corinteni 13 te lămurește. Lucrările, indiferent dacă sunt mari sau mici, supranaturale sau banale, nu vor produce rezultate eterne doar dacă își au originea în dragostea lui Dumnezeu ce operează prin tine.

Acesta este concluzia șocantă din 1 Corinteni 13:1-3. Motivația dragostei și inima plină de dragoste sunt absolut esențiale să-L mulțumești pe Dumnezeu și să umbli cu El. Orice lucrare din viață, ce va avea vre-o valoare în împărăția lui Dumnezeu, trebuie să fie făcută în și prin dragoste. **Dacă nu așezi învățătura aceasta de bază în mod corect în viață, nu mai contează nimic altceva.**

Când motivul nu îți este dragostea, ai două rezultate. **Nu ești nimic și ceea ce faci nu te ajută la nimic.** Cuvântul lui Dumnezeu enunță clar că toate lucrările vor fi încercate prin foc. 1 Corinteni 3:13-15 (AMP Bible) spune, „*Lucrarea fiecăruia [în parte] va fi dată pe față (arătată ce este): ziua Domnului [al lui Cristos] o va destăinui și o va face cunoscută, căci se va descoperi în foc, și focul va încerca și va evalua critic caracterul și valoarea lucrării făcute de fiecare persoană. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea [orice produs al efortului său], rămâne în picioare [supraviețuiește testului], el va primi o răsplată. Dacă lucrarea lui va fi arsă [de încercare], își va pierde răsplata [toată]. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca [cineva ce trece] prin foc.*”

Versetul 13 enunță că toate lucrările vor fi încercate prin foc, să descopere vrednicia lor în vederea răsplătirii. Dacă lucrările îți sunt zidite pe temelia pe care 1 Corinteni 13 o confirmă ca fiind dragostea lui Dumnezeu în tine, vei primi o răsplată. În schimb dacă lucrările vor arde, îți vei pierde răsplata, chiar dacă vei fi mântuit.

Dacă așa va încerca Dumnezeu fiecare lucrare din această viață, nu e de dorit ca de acum să trăim după standardul (etalonul) Său? Dacă va încerca fiecare lucrare făcută de mine, să vadă unde își are originea, cred că ar trebui să fac acum ajustările de rigoare în motivația mea, pentru ca lucrările mele să aibă valoarea eternității.

Nu vreau ca diavolul să-mi fure răsplătirile cerești; dar tu? Lui Satan îi place să te țină ocupat făcând „lucrări bune”, să nu mai ai timp de a merge înaintea lui Dumnezeu să poată lucra cu inima ta, să te spele de păcat, să îți scoată frânele firești, și să te umple cu dragostea Sa. Când vei ajunge cu adevărat să vezi ce spun aceste două pasaje, vei începe să înțelegi de ce Dumnezeu îți vorbește inimii. El îți curăță motivele și încearcă să îți scoată păcatul din viață, încât să te poți bucura de răsplătirile cerești ce ți le-a pregătit. Dumnezeu vrea să te binecuvânteze cu beneficiile dragostei Sale în această viață și în viața de dincolo, însă pentru aceasta e necesar să îndeplinești condițiile binecuvântărilor și a răsplătirilor. Condiția e simplă. **Dacă dorești rezultate eterne, fiecare lucrare ce-o faci, indiferent dacă pare „spirituală” sau nu, trebuie să-și aibă motivația în dragostea lui Dumnezeu din tine.** Fiecare lucrare făcută, va fi dată pe față, atunci când se va arăta Cristos. (1 Corinteni 3:13). Dacă ai început să te ridici la acest standard, poți avea siguranța că lucrările vor suporta încercarea focului.

CARE E PROBLEMA?

Să mai cercetăm 1 Corinteni 13. Versetele 4-8a (AMP Bible), explică cum se manifestă dragostea lui Dumnezeu.

„*Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu este invidioasă, nu izbucnește de gelozie, nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu este trufașă, nu se umflă de mândrie (arogant și plin de sine), nu se poartă necuviincios*

(fără maniere), nu caută folosul său (nu insistă la dreptul sau la posibilitatea sa, nefiind egoist), nu e susceptibil, iritabil sau plin de resentiment, nu ține socoteala rezelor făcute împotriva sa [nu dă atenție unui rău suportabil]. Nu se bucură de nelegiuire și nedreptate, ci se bucură când adevărul și dreptatea biruie. Dragostea încurajează (acoperă) totul, e gata să creadă ce-i mai bun în fiecare persoană, speranțele-i nu pălesc sub presiunea circumstanțelor, și îndură, suferă totul [fără să renunțe]. Dragostea nu va pieri niciodată [nu se va estompa nici nu se va atrofia, înaintând spre sfârșitul ei].

Aceste versete le poți folosi să te „auto-testezi”. Dacă inima îți e plină de dragostea lui Dumnezeu, vei manifesta aceste atribute. Nu ești egoist ci ești bun? Treci cu vederea când cineva îți greșește? Ai învățat să eviți a mai fi iritabil și jignit? Dacă această descriere nu prea pare să se potrivească felului în care îți arați dragostea, poate începi să conștientizezi că ai nevoie de mai multă dragoste „agape”.

Cum vă spuneam înainte, când am început să studiez Biblia și-am aflat că Dumnezeu dorește să-L iubesc pe El și pe aproapele cu dragostea „agape”, pur și simplu n-am reușit. Doream cu adevărat să-L iubesc pe Dumnezeu mai mult și să am părtășie mai adâncă cu El. De asemenea doream să am dragoste suficientă pentru a o împărtăși și altora. Am descoperit repede că nu pot împlini aceste două porunci din Matei 22, deoarece nu aveam o măsură suficientă de dragoste în inimă. Din nefericire, am întâlnit mulți alți credincioși ce suferă de aceeași lipsă a dragostei lui Dumnezeu din viețile lor. Lipsa din viața mea m-a determinat să-L caut pe Dumnezeu cu sârguință, pentru a afla cauza și cum pot repara problema.

Pentru majoritatea creștinilor, există un motiv de bază a faptului că nu pot iubi cum li se cere. **NU POȚI DĂRUI MAI MULT DECÂT AI.** Dumnezeu îți cere să dai ceva de care tu însuși ai nevoie. Dacă ție îți trebuie dragoste, de unde s-o procuri? Dacă îți cere Dumnezeu să-L iubești pe El și pe ceilalți cu o măsură cu mult dincolo de ceea ce poți oferi, ce faci?

Ai nevoie de diagnosticul onest al locului unde ești și al problemei. Probabil ai auzit spunându-se despre Isus că este răspunsul în timp ce noi suntem mereu problema. Fiecare păcătoasă te oprește să faci ceea ce îți cere Dumnezeu. Pavel explică în Romani 7 că n-a putut face ceea ce dorea, adică să asculte de Dumnezeu. Ți sună familiar? Totuși în Romani 8, el împărtășește cum și-a stăpânit trupul pentru a se supune lui Dumnezeu. Copiilor lui Dumnezeu le este poruncit în Coloseni 3:5, să-și mortifice (să-și omoare) mădularele în așa fel încât să nu-i mai împiedice. Galateni 5:16 îți spune că dacă umbli cârmuit de Duhul, nu poți împlini poftele firii.

În situația aceasta, Dumnezeu este dragoste și ai nevoie de dragostea Sa funcționând zilnic în viața ta. Dragostea Sa trebuie să fie motivul tuturor faptelor tale, și trebuie să poți iubi pe Dumnezeu cu toată inima și să îți iubești aproapele ca pe tine însuși. **Dumnezeu îți spune să dai dragoste când tu însuși ai nevoie de dragoste.**

1 Ioan 4:19 spune că-L iubim pe Dumnezeu fiindcă El ne-a iubit întâi. Isus te-a iubit pe când te aflai cu totul în păcat. Nu este vre-o altă cale către Tatăl, decât prin sângele lui Isus Cristos. Sângele Său spală păcatul așa încât să poți avea părtășie cu Tatăl. Poți veni cu îndrăzneală la sursa Dragostei prin Isus Cristos Mântuitorul.

Doar copii lui Dumnezeu pot veni în prezența Dragostei întruchipate și să aibă dragostea sălășluind în ei. Dragostea este mesajul ce va cuceri lumea. **CEEA CE EȘTI,**

VORBEȘTE MAI TARE DECÂT CEEA CE SPUI. Dacă L-ai acceptat pe Isus în inimă, ai primit deja dragostea Sa minunată, deci ai capacitatea să dăruiești dragoste în schimb, cel puțin la un anumit nivel. Faptul că poți iubi este deoarece Dumnezeu te-a iubit mai întâi. Isus și-a dat viața pentru tine, aceasta fiind expresia cea mai măreață de dragoste dovedită vre-odată.

Oricum, toți avem nevoie de **o rezervă stabilă de dragoste** lucrând în noi, și acea dragoste trebuie s-o înmulțim până vom ajunge la abundența dragostei curgând în noi și prin noi. Ioan 13:35 spune că toți vor cunoaște că suntem ucenicii Lui când ne vor vedea dragostea unul pentru altul. Cel ce e plin de dragoste, nu are probleme cu supunerea față de Dumnezeu, și acea dragoste aceea va fi evidentă vecinilor (și chiar dușmanilor) ce o primesc.

RĂSPUNSUL

Cuvântul lui Dumnezeu îți explică ce trebuie să faci pentru a iubi în felul în care ți-a poruncit Dumnezeu. **În sfârșit, rezolvarea!** Ioan 4:7-11 spune, „*Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește, este născut din Dumnezeu, și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.*”

Cu toate că Evanghelia este foarte simplă, totuși abundă în descoperiri. Trebuie să ne iubim unul pe altul deoarece **Dumnezeu este dragoste**. Ce înseamnă cu adevărat, „dragostea este din Dumnezeu? Numai dragostea lui Dumnezeu poate mulțumi și umple până să dea pe deasupra, inima și nevoile sufletului flămând. Din nou, sunt doar două surse de dragoste „agape” în lumea aceasta: Dumnezeu, care este sursa totală a ei; și copiii lui Dumnezeu ce au acces la El, umblă în dragoste și au de împărtășit din abundența lor. Dragostea trebuie să fie suficient de solidă încât să producă secerișul continuu al roadelor bune. Lumea nu va putea să guste și să se convingă că Dumnezeu este bun și plin de dragoste doar dacă vede roade bune în noi.

Isus nu enumeră o sumedenie de lucruri la care trebuie să muncești pentru a-L putea iubi pe El și pe aproapele. Legea și proorocii sunt condensați în două porunci. Împlinirea acestor porunci necesită două lucruri simple. **Trebuie să fi NĂSCUT DIN DUMNEZEU și SĂ-L CUNOȘTI.**

Dacă ești credincios, ești pe jumătate deja acolo. Ți rămâne un singur motiv, pentru care nu poți iubi așa cum ar trebui. Versetul 8 din 1 Ioan 4 explică foarte simplu. **CINE NU IUBEȘTE, N-A CUNOSCUȚ PE DUMNEZEU.** Îl cunoști pe Dumnezeu doar la nivelul la care poți iubi. Dacă nu ești plin de dragoste pentru Dumnezeu și pentru aproapele tău, se datorează faptului că nu-L cunoști suficient pe Dumnezeu. Cuvântul „a cunoaște” înseamnă să cunoști pe cineva prin experiența personală, adâncă și intimă. Acest nivel de „cunoaștere” poate veni doar prin petrecerea împreună de timp calitativ, împărtășindu-vă din inimă.

Așa cum am mai menționat, singura cale prin care poți să-L cunoști pe Dumnezeu, este mai întâi să fi născut din Dumnezeu. Trebuie să ai păcatele mărturisite, să te fi pocăit, și să accepți moartea lui Isus pe cruce ca fiind plata pentru fiecare păcat comis în viață. Când i-ai cerut lui Isus să-ți vină în inimă, păcatele ți-au fost spălate și ai primit darul vieții eterne. Ioan 10:27 și 28 ne spune ce ne asigură Dumnezeu când suntem născuți din El și devenim unul din turma Lui. *„Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.”*

Mulți creștini nu-și dau seama că intenția lui Dumnezeu este să-L cunoaștem într-un mod mai apropiat și personal, deoarece Dumnezeu ne-a dăruit viața eternă **pentru a-L putea cunoaște**. El știe deja totul despre tine însă dorește să-L cunoști și tu, iar calea acestei descoperiri este explicată în Ioan 17:1-3. *„După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer, și a zis: „Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine, după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelorora pe care I i-ai dat Tu. Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe care L-ai trimis Tu.”*

Singura cale de a cunoaște pe Dumnezeu este să vii în prezența Sa cu inima curată așa încât să poți comunica cu El și El să poată comunica cu tine. Deja ți s-a dat capacitatea să cunoști pe Tatăl și pe Fiul, conform Ioan 17:3, dar ai reușit? **Ești născut din Dumnezeu dar nu prea-L cunoști?** Lipsa dragostei din viața ta este confirmarea că nu-L cunoști cu adevărat în felul în care ți s-a spus. (Vedeți 1 Ioan 4:7 și 8.) Poți avea părtășie, comuniune cu Dumnezeu, și să vii în prezența Sa, doar dacă ești sfânt, fiindcă El este sfânt. Poți fi sfințit (justificat) doar dacă te pocăiești de fiecare păcat pe care Dumnezeu ți l-a descoperit și dacă **ai primit darul vieții eterne pe care El deja ți l-a oferit**. După ce ai făcut acestea, poți începe să-L cunoști pe Dumnezeu.

Așa cum începi să-L cunoști și să petreci timp calitativ cu El, vei începe să înaintezi într-o viață a părtășiei intime cu El. **Este o diferență mare între a fi născut din Dumnezeu și a-L cunoaște cu adevărat**. E nevoie să le împlinești pe ambele ca să-L poți iubi. Când te smerești înaintea lui Dumnezeu, dragostea poate curge între tine și „dragostea întruchipată”. Isus când s-a rugat în Ioan 17, și-a exprimat tânjirea inimii după părtășia cu ucenicii Săi. Isus a plătit prețul pentru a ne dăruii părtășia descrisă în versetul 3. El ne-a trasat calea de a primi darul vieții veșnice.

Isus nu ne-a dat de înțeles că umblarea cu Dumnezeu e grea. Satan te va minții spunându-ți că nu poți avea o relație apropiată cu Dumnezeu, dar El ți-a hotărât condițiile prin care ajungi la promisiunea părtășiei. El vrea să elimine orice opreliște penbru o comuniune apropiată, intimă cu El. Nu este o lucrare ce se face în câteva zile, dar poți veni în prezența lui Dumnezeu prin pocăință și să afli care sunt opreliștile. În timp ce te ocupi de acestea prin ascultarea vocii Domnului și refuzând să te supui firii, vei sta mai constant în prezența lui Dumnezeu. În timp ce stai acolo mai mult și mai constant, vei trăi în comuniune cu Tatăl și Fiul Său, Isus.

S-ar părea că umblarea în dragoste este un țel de neatins. Cum rămâne atunci cu „călătoria” în timp ce lucrezi la maturizarea ta în dragostea lui Dumnezeu și în părtășia cu El? Trebuie să aștepti până ești „perfect” să te poți bucura de beneficiile dragostei lui Dumnezeu? Lăudat să fie Domnul! Dumnezeu îți vede inima. Când îți pui inima să-L

caute pe Dumnezeu, să-L asculte și să dezvolte dragostea Lui în tine, El te privește de parcă ai fi atins deja ținta.

Trebuie să îți amintești acest adevăr crucial despre Dumnezeu. **Dumnezeu vede în desfășurare-până la desăvârșire, la împlinire.** Dumnezeu când se uită la o ghindă mică, El poate vedea toate caracteristicile unui copac matur. Noi putem vedea doar aparențele exterioare ale ghindei, însă Dumnezeu se uită în interior, unde sunt toate ingredientele genetice ce vor produce stejarul.

Același principiu este adevărat și pe tărâmul spiritual. De exemplu, dacă mă mâniu fiind jignit de cineva, apoi decid ca la proxima ocazie când îl mai văd, să îi trag un pumn în nas, în care punct mă va convinge Duhul lui Dumnezeu de păcat? Dumnezeu vede, în momentul deciziei de a fi mânios, finalitatea acelei decizii, care ar fi practic, să lovesc persoana.

Când te decizi în inimă să faci ceva ce este greșit, Dumnezeu te tratează ca și cum deja ai fi săvârșit lucrul acela. Păcatul ar putea fi doar în faza de „gând”, însă Dumnezeu te convinge privitor la cele ce ai în inimă, atunci când încă nu ai comis păcatul. Acest fapt este confirmat de Proverbe 23:7. „... *căci el este ca unul care își face socotelile în suflet.*” Dumnezeu îți privește motivul și gândul înainte ca altcineva să observe că ai făcut vre-un lucru greșit. El te convinge când apare gândul păcatului, fiindcă te iubește. Îți dă șansa să te pocăiești (să te întorci) înaintea săvârșirii păcatului pe care ai decis să-l faci. Dumnezeu îți vorbește la faza de rădăcină așa încât să te poți pocăi înainte ca pofta păcătoasă să producă un copac mare al neascultării.

Un alt exemplu al faptului că Dumnezeu vede în desfășurare, se găsește în Matei 5:28. „*Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*” Dumnezeu îți vede păcatul când îți este evident doar în inimă.

Pe de altă parte, acest principiu lucrează de asemenea în folosul tău, când te pocăiești și te decizi să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima. Poate că nu vei reuși în acel fel chiar acum, dar Dumnezeu a autorizat felul cum decurg lucrurile. Mergi la Dumnezeu cu inima deschisă și nu te scuza pentru incapacitatea de a face ceea ce ți-a poruncit de această dată. Caută-L pe Domnul și stăruie înspre ascultare. Începe să-L recunoști pe Domnul în toate căile tale (Proverbe 3:5 și 6) și Dumnezeu îți va arăta de ce nu-L poți iubi pe El și pe ceilalți precum ar trebui.

Isus este Căpetenia și Desăvârșirea credinței tale. (Evrei 12:2) Când se uită la inima ta, poate vedea finalitatea deciziilor tale de a-L iubi cu toată inima, cu tot sufletul și de a umbla în ascultare față de poruncile Sale. Dumnezeu va începe să se poarte cu tine de parcă ai fi atins țelul. El va umple fiecare carență ce-o ai cu dragostea și harul Său. Unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult. (Romani 5:20)

CUM UMBLA ISUS CU TATĂL?

Îți poți menține umblarea în plinătatea dragostei lui Dumnezeu, dacă trăiești în Dumnezeu și El trăiește în tine. Reușești lucrul acesta făcând la fel ca Isus. Ioan 5:30 (AMP Bible) explică cum lucra relația lui Isus cu Tatăl. „*Eu nu pot face nimic de la Mine însumi [în mod independent, prin consimțământul Meu – ci doar cum sunt învățat de Dumnezeu, cum primesc poruncile Sale]: judec după cum aud [decid cum Mi s-a dat să decid. Iau decizia după ce am ascultat vocea Sa]; și judecata Mea este dreaptă,*

(justă , cinstită) pentru că nu caut să fac voia Mea [Eu nu doresc să fac ceea ce-mi place Mie, țelul Meu, scopul Meu], ci doar voia și plăcerea Tatălui, care M-a trimis.”

Singurul fel de a rămâne în raporturi bune cu Dumnezeu (așa încât să-L poți cunoaște) este să te pocăiești că ți-ai condus singur viața și lasă-L pe Isus să fie Domnul vieții tale. Astfel vei avea păcatul menținut afară din viața ta. Te va face să fii drept, fiindcă te supui Domnului în loc să faci ceea ce îți dorea firea. Cu alte cuvinte, îți vei trăi viața prin Ioan 5:30 la fel ca Isus. Îi vei demonstra lui Dumnezeu că-L iubești prin păzirea poruncilor Sale, cum e scris în Ioan 14:15. Aceasta produce starea de sfințenie ce te lasă să rămâi în prezența lui Dumnezeu și astfel î-L vei putea cunoaște.

Continuând să te supui lui Dumnezeu, Îl iubești cu o profunzime crescândă. Cu cât Îl iubești mai profund, cu atât Îl vei cunoaște mai bine. Cu cât Îl cunoști mai bine, vei începe să-i iubești și pe ceilalți, la un nivel mai adânc. Când Isus este Domnul vieții tale (ceea ce înseamnă că El ia deciziile, nu tu), dragostea lui Dumnezeu îți va fi în viață, piatra din capul unghiului. 1 Ioan 4:16-21 ne spune ce se întâmplă când sălășluim în dragostea lui Dumnezeu. *„Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în El. Cum este El, așa suntem și noi în lumea aceasta: astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi, pentru că avem deplină încredere în ziua judecării. În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme, n-a ajuns desăvârșit în dragoste. Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi. Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu”, și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede? Și aceasta este porunca pe care o avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu, iubește și pe fratele său.”*

Dovada dragostei desăvârșite (mature) din inimă, este că viața îți este controlată de dragostea lui Dumnezeu, care se manifestă prin ascultare și dragoste pentru ceilalți. Îți voi mai reaminti o dată! Isus a spus, **„Dacă Mă iubiți [cu adevărat], veți păzi (vă veți supune față de) poruncile Mele.”** (Ioan 14:15 AMP Bible) Dovada adevărată a inimii iubitoare este ascultarea constantă de Domnul.

MĂRTURIE PERSONALĂ

Când am citit pentru întâia oară Ioan 14:15, cu mulți ani în urmă, știam că doresc să păzesc poruncile lui Dumnezeu. Doar că nu știam cum. Doream o relație cu Dumnezeu și doream să-L iubesc, dar mi se părea că standardul e atât de înalt încât nu-l pot împlini. Dacă e nevoie să-L cunoști pe Dumnezeu pentru a-L putea iubi, ce-ar trebui să fac în tot acest timp? Știam că nu prea Îl cunosc pe Domnul.

Aceasta era problema mea. Dumnezeu a spus că ar trebui să-L iubesc, adică să fac ceea ce-mi este poruncit. 1 Ioan 4:7 și 8, spune că am nevoie să-L cunosc ca să-L pot iubi (să mă supun Lui.) Pot să-L cunosc doar dacă am părtășie cu El stând în prezența Sa; dar eram plin de păcat și acesta mă ținea departe de prezența Sa. Păcatul din mine m-a făcut să nu ascult Matei 22:38-40. Nu-L puteam iubi pe Dumnezeu din toată inima mea și nu puteam să-mi iubesc aproapele ca pe mine însumi.

Când am început să-L caut ca să-L pot cunoaște, El îmi tot spunea să împlinesc ce era deja spus. (Ioan 14:15) La început, nu pricepeam cum va consolida asta relația noastră,

dar m-am străduit să-L ascult pe Dumnezeu. Primul lucru pe care mi l-a cerut, a fost să rezolv un anumit păcat din viața mea. Nu părea să aibă vre-un sens. Cum va fi socotită pocăința de păcat drept ascultare și cum îmi va permite să-L cunosc pe Dumnezeu?

Am învățat acest lucru. Când te pocăiești de păcatul de care te-a convins Dumnezeu, vino sub sângele lui Isus ce te curăță de păcat. Chiar dacă nu ești perfect și încă mai ai de lucrat cu alte aspecte pe care încă nu ți le-a descoperit Dumnezeu, când El se uită la inima ta, te vede prin sângele lui Isus. Isus a devenit astfel neprihănirea ta și astfel ajungi într-o poziție corectă cu Dumnezeu. Sfințenia ne este în Cristos și când mi-am deschis inima în pocăință, Isus m-a spălat. Apoi am putut să merg înaintea Tatălui și să am părtașie cu El. Când am acceptat calea lui Dumnezeu și standardul Său fără să mă scuz și cerându-i să-mi descopere păcatele, El îmi spunea să mă supun unor fapte. La început, toate erau doar, „Încetează să mai faci asta. Încetează să mai faci aia.” De ce? Deoarece păcatele acelea mă separau de părtașia cu Domnul. După ce L-am ascultat pe Dumnezeu prin pocăință, am putut comunica cu El.

Am început să aud vocea lui Dumnezeu tot mai mult. Petreceam mai mult timp în prezența Sa deoarece am ales să-L ascult mai bine decât să urmez dorințele mele firești, ce sunt păcătoase. Nu numai că s-a deschis ușa pentru o relație profundă cu Dumnezeu, dar s-a închis ușa pentru păcatul ce-i făcea acces acces dușmanului. Satan voia să mă ispitească mai mult spre păcat, ca astfel să mă îndepărteze de influența lui Dumnezeu!

Acest proces nu s-a dezvoltat peste noapte. În timp ce acceptam Domnia lui Isus Cristos și mă supuneam poruncilor Sale, am descoperit că astfel puteam să stau în prezența lui Dumnezeu suficient timp încât să încep să-mi schimb inima și caracterul. Am aflat, cu cât mă supuneam, cu atât mai multă dragoste „agape” creștea în inima mea.

Dacă te vei pocăi dăruindu-ți inima Domnului, Dumnezeu te va ierta prin harul Său. Îți vede inima și finalitatea deciziei, chiar dacă nu poți să te supui în tot ce îți poruncește chiar acum. Isus este îndreptățirea ta. Dă-I lui Dumnezeu inima și lasă-L să înceapă să dezvolte acea relație de dragoste cu tine. Începe să-L cauți în legătură cu fiecare păcat ce te desparte de prezența Lui. Supune-te cuvintelor ce îți sunt spuse în inimă și începe să semeni dragoste pentru Dumnezeu.

SEMĂNÂND ȘI SECERÂND DRAGOSTE

Când te supui lui Cristos în mod constant, semeni dragoste în Dumnezeu. Aceasta activează principiul semănării și al culegerii explicat în Galateni 6:7. „Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu se lasă batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera.” Când semeni dragoste față Dumnezeu prin supunere, vei secera în schimb, dragoste de la Dumnezeu. **Fiindcă Dumnezeu este Însuși sursa ei, vei primi înapoi dragoste din abundență!** E imposibil să-L epuizezi pe Dumnezeu. Dumnezeu îți va răspunde mereu cu mai multă dragoste decât ai semănat în El. În timp ce continui să-L iubești prin supunerea față de El, dragostea ta va crește și se va înmulți până va deveni abundență pentru nevoile tale, precum și suficientă cât să împărtășești altora.

Acest principiu al semănării și secerării de dragoste este cheia pentru o viață umplută de prezența lui Dumnezeu. Cu cât ai mai multă părtașie și comuniune cu Dumnezeu prin supunerea față de El dintr-o inimă curată și o atitudine corectă, cu atât vei crește în dragoste. Vei descoperii că ești capabil să te supui poruncilor „grele”, singura ta dorință fiind să-L iubești din toată inima. 2 Timotei 1:7 spune că nu ni s-a dat un duh de frică,

ci de putere, de dragoste și de chibzuință (minte sănătoasă). Dragostea matură alungă frica! În dragostea lui Dumnezeu nu există frică.

Așa cum dragostea îți crește prin ascultare, vei afla că poți iubi pe alții cu o adâncime mai mare decât până acum. Nu-ți va fi frică că vei fi rănit și nu vei fi jignit de cei ce-ți greșesc. Ci, inima îți va fi atât de plină de dragostea lui Dumnezeu, încât se va revărsa către toți, chiar către cei ce-ți erau „dușmani”.

Inima plină de dragoste, ce să dea pe deasupra, este cea mai bună mărturie pentru lume că Dumnezeu este real. Dragostea ce se împarte, va atinge inimile tuturor din jurul tău. Dorința lui Dumnezeu este să fi un exemplu al dragostei Sale pe pământ. Nu există tărâm mai înalt al umblării în Duhul decât atunci când viața ta este umplută cu dragostea lui Dumnezeu. Așa cum ne spune 1 Corinteni 13, orice s-ar face, fără dragoste nu valorează nimic. Dacă dorești să-ți ai viața plină de dragoste, începe prin a te supune lui Dumnezeu în tot ceea ce faci, lăsându-L să fie El împuternicitul în viața ta. Când semeni dragoste dintr-o inimă supusă, vei fi uimit de dragostea lui Dumnezeu ce va începe să curgă în și prin tine.

CÂTEVA EXEMPLE PRACTICE DE SEMĂNARE

Când am început să caut relația cu Dumnezeu, nu mă gândeam ă-mi dezvolt dragostea pentru a sluji, deoarece în vremea aceea nu vroiam să fiu un slujitor. Tot ce doream să fac era să-I arăt lui Dumnezeu cât de mult Îl iubesc. Într-o zi am strigat către Dumnezeu și am spus, „Vreau să-ți arăt că Te iubesc. Cum pot să-ți arăt dragostea mea?” El a răspuns simplu, „Dacă mă iubești, păzește poruncile Mele.” (Ioan 14:15) Pe atunci acest verset nu avea înțeles pentru mine, dar așa mi-a spus Dumnezeu. L-am provocat spunându-I : „Doamne, poți să-mi dai ce poruncă vrei. O voi împlini fiindcă vreau să-ți dovedesc că Te iubesc.”

Doream să-i răspund lui Dumnezeu, cu ceea ce deja îmi dăduse. Mi-am dat seama cât de milostiv este El. Nu puteam oferi mai mult decât aveam și aveam doar o măsură de dragoste, la fel ca toți ceilalți. Fiecare persoană poate avea o măsură diferită în funcție de cât de mult și-au deschis inimile când și-a turnat Dumnezeu dragostea peste ei.

De dragul explicației, mă gândesc la „măsură”, să puteți pricepe despre ce vorbesc. Să zicem că la început eu aveam doar o sticlă mică de dragoste. Dumnezeu mi-a văzut inima. Eram doar un creștin nou născut (bebeluș). Dacă Dumnezeu mi-ar fi dat o poruncă de zece galoane, n-aș fi avut nici cea mai vagă idee cum s-o împlinesc. Fiindcă Dumnezeu e milos, mi-a dat o poruncă pe care o puteam împlini. Prima Sa poruncă a fost, „Încetează să mai faci aceste lucruri greșite.” Nu puteam înțelege cum are de-a face asta cu dragostea. Nu părea nici măcar cinstit, sau n-avea nici un sens, dar Dumnezeu îmi răspundea provocării mele. Am decis simplu să ascult, așa că m-am pocăit de păcatul de care m-a convins. Imediat, Duhul Sfânt a venit ca o undă de dragoste ce curgea peste mine.

Înainte, cântasem și lăudasem pe Dumnezeu și era de parcă Duhul Sfânt era „stropit” peste mine. Îmi aminteam de momentul în care m-am lăsat învins de Dumnezeu și pentru prima dată am simțit dragostea Sa cum era turnată peste mine și doream să experimentez aceasta din nou. Când m-am pocăit fiindcă Dumnezeu mi-o cerea, și am dorit să-L ascult fiindcă Îl iubeam, aceeași revărsare a venit peste mine. Era grozav!

Apoi Dumnezeu mi-a dat o altă poruncă. Mi-a spus să încetez cu un alt lucru pe care-l făceam greșit. Instantaneu am făcut ce mi-a zis și Duhul Sfânt s-a revărsat iarăși peste mine. Principiul semănării și al secerării funcționa! Vei secera ceea ce semeni. E foarte simplu.

Dacă semeni roșii, nu vei secera fasole. Dacă semeni fasole, nu vei secera porumb. Am început să semăn puțin dragoste agape ce aveam și am secerat în schimb dragoste de la Dumnezeu. Poți să i te supui lui Dumnezeu din orice alt motiv dar dacă vrei să seceri dragoste, trebuie să semeni dragoste, motivația ta să fie cea corectă.

Am început să seamăn dragoste (prin ascultare) în Dumnezeu, cel care este sursa completă de dragoste. Dumnezeu este foarte milostiv și abundent în generozitate. Nu-L poți epuiza pe Dumnezeu. De fiecare dată când m-am supus, am primit înapoi mai multă dragoste decât dăruisem. Când mi-am semănat mica sticlă de dragoste, am primit două sticle în schimb. Când I-am cerut o altă poruncă de împlinit să-mi demonstrez dragostea, acum mi-a putut da o poruncă de „două sticle” fiindcă dragostea mea crescuse prin ascultarea anterioară. Astfel a început procesul iubirii crescânde din viața mea.

Atunci nu înțelegeam acest principiu. Știam doar că e captivant. Eu exprimam dragoste către Dumnezeu iar El îmi înapoia dragostea. Am putut sta în prezența Sa perioade mai lungi de timp. Am început să-L cunosc puțin câte puțin, și era fantastic. Relația între Dumnezeu și mine era continuă și în mine creștea dragostea Sa. Deveneam tot mai receptiv.

Cu trecerea timpului, mi-am dat seama că ascultarea de o poruncă mai dificilă, va antrena o măsură mai mare din dragostea Sa. Așa că, într-o zi i-am cerut să-mi dea o poruncă mai grea, să-i pot arăta că-L iubesc chiar mai mult. Dumnezeu avea una pregătită! Mi-a luat tot ce aveam s-o împlinesc pe aceea, dar și răspunsul Său a fost mult mai puternic decât până atunci. Am dorit ca El să mi se arate ca dragoste, și s-a arătat într-un fel glorios. Cu adevărat laudam pe Dumnezeu! Mi-a cerut mai multă dragoste să împlinesc porunca mai grea, deci am semănat o cantitate mai mare de dragoste. Din această cauză, am putut culege o recoltă a dragostei de la Dumnezeu. În acel timp nu-l înțelegeam pe deplin, dar tare mă bucuram de răspunsul Său.

În timp ce dragostea-mi creștea, am continuat să-i cer lui Dumnezeu porunci mai grele. Următorul lucru ce mi-a spus Dumnezeu a fost, „Iubește-ți soția precum Cristos și-a iubit biserica și s-a dat pentru ea.” Asta mi-a pus frână bruscă. Dragostea între Dumnezeu și mine crescuse spectaculos, dar în momentul acela i-am spus Domnului, „Nu știu cum să-mi iubesc soția în felul în care Cristos și-a iubit biserica.” Dumnezeu mi-a spus, „Asta nu-i o problemă. O voi face Eu.” Am început căutându-L pe Dumnezeu și El mi-a dat căi specifice prin care să-mi exprim dragostea către soția mea. Când am împlinit acestea, Dumnezeu din nou și-a exprimat în schimb dragostea către mine. În timp ce dragostea-mi creștea, am învățat să fiu mai puțin egoist cu soția mea. Am avut mai multă dragoste agape pentru ea. Ea a început să vadă diferența din viața mea. În timp ce continuam să lucrez la dragostea mea către Dumnezeu și soție, dragostea din inima mea se dezvoltă.

Apoi Dumnezeu mi-a spus că trebuie să-mi iubesc frații și surorile din biserică. Eram într-o biserică destul de numeroasă atunci, și cei mai mulți erau foarte drăguți, dar totuși erau mai greu de iubit decât soția mea. La urma urmei, ea mă iubește și mă consideră

cea mai grozavă persoană de pe pământ. Unele persoane din biserică nici măcar nu mă plac! Nu avusesem destulă dragoste față de ei de la bun început, așa că am început să lucrez mai întâi cu cei ce erau drăguți. Am început iubindu-i și în final, dragostea mi-a crescut până la punctul că puteam să-i iubesc și pe cei ce „mă mângâiau în sens opus”.

În majoritatea bisericilor, sunt unii oameni ce au ceea ce eu numesc, „slujirea șmirghel”. Când îi vezi intrând pe ușă, parcă ți se ridică părul de pe ceafă. E ca în cazul pisicii Persane cu părul lung. Dacă începi s-o netezești dinspre coadă spre cap, ce se va întâmpla cu părul ei? Va fi zbârlit păeste tot. Unii oameni reușesc același efect. Pare că mereu „ajung la tine” înainte să apuci să pleci de acolo. Dacă ai un „urs” ascuns pe undeva, mereu găsesc maneta cu care-l vor face să mormăie.

Obişnuiam să mă rog împotriva acestor oameni. Îi ceream lui Dumnezeu să-i convingă de comportamentul lor. Părea că, cu cât mă rog mai mult, cu atât mă „netezeau” în sensul greșit. Am plâns înaintea lui Dumnezeu spunându-I, „De ce nu Te ocupi de ei? De ce ei nu se pocăiesc?” El mi-a răspuns foarte încet, „De ce nu tu?” Nu înțelegeam. Ei erau problema. Nu eu! Domnul mi-a spus, „Ce este pocăința, fiule?” Am răspuns, „Pocăința înseamnă a te întoarce.” Apoi mi-a spus, „Încearcă să-ți întorci pisica și vezi ce se întâmplă.” Când îți întorci pisica în direcția opusă continuând să o netezești în sensul de la început, ce se întâmplă? Părul pisicii începe să se așeze fiindcă o netezești dinspre cap înspre coadă. Când mi-am întors pisica, n-am mai avut nevoie de slujire.

Așa se întâmplă când reacționezi cu dragoste. Nu contează în ce direcție ești „netezit.” Pot să te netezească cum vor ei, tu doar îți întorci pisica și toate se așează. Asta va face dragostea.

Așa cum dragostea mea a continuat să se dezvolte și puteam iubi pe cei ce erau frații și surorile mele (până și pe cei cu slujba de șmirghel), puteam să merg chiar mai departe prin a învăța să-mi iubesc aproapele (vecinul) ca pe mine însumi. Dumnezeu a început să-mi poruncească să-mi iubesc aproapele, pe cei ce erau capre și nu oi. Mi-a solicitat mult mai multă dragoste să pot iubi caprele! Acum, aveam deja mai multă dragoste. Așa cum semănam dragoste înspre ei, am secerat și mai mult în schimb. A continuat să crească până la nivelul iubirii dușmanilor mei.

Prima oară când Dumnezeu mi-a cerut să iubesc un dușman, inima mi-a trecut printr-o mașină de tocat carne. A fost devastare totală. Mi-a luat trei luni să trec peste rana aceea. Nu eram supărat pe Dumnezeu și nu puneam vina pe diavol. Nu învinuiam nici măcar cealaltă persoană. Mi-am dat seama că Isus și-ar fi deschis inima față de dușmani, ar fi fost rănit, dar încă ar fi mers să facă din nou același lucru. Oricum, eu nu puteam! În loc să mă scuz, am admis că erau motive pentru care mi-a luat atâta timp să trec peste durerea din rană. Am început să-i cer lui Dumnezeu să-mi arate acele motive și am făcut schimbările necesare în inima mea până ce am putut să-mi deschid inima față de un dușman și mi-am putut reveni în trei zile în loc de trei luni. Am stăruit pe această atitudine până ce-am putut trece peste rană în ziua următoare. În urmă, eram capabil să-mi deschid inima în mod repetat și să fiu vindecat într-un timp foarte scurt.

Atunci, Dumnezeu a început să mă trimită în jurul lumii. Indiferent unde mă trimitea Dumnezeu să slujesc, începeam cu inima deschisă, indiferent dacă erau drăguți cu mine sau nu. Nu conta dacă cineva din clădire mă urăște. Eu puteam să-i iubesc.

Când am început să fac călătorii misionare, unul dintre primele locuri în care am fost era un loc cu o foarte mare împotrivire vizavi de predicatorii americani. Trebuia să avem cincizeci sau șaiszeci de oameni, însă s-au arătat cam vre-o sută de neinvitați. Scopul lor era să distrugă serviciul. Erau pregătiți să se răzbune dacă aș fi spus ceva despre organizația lor precum făcuseră ceilalți predicatori. Fiecare era cu privirea ațintită plină de ură.

Aceasta era una dintre primele mele călătorii făcute cu soția în afara Statelor Unite. Eram atât de bucuroși să fim acolo, dar ura ațintită spre noi era copleșitoare. Am întrebat pe Tatăl ce să fac și mi-a spus următoarele. „Deschide-ți inima. Nu contează ce fac ei, să nu-ți închizi inima față de ei. Împărtășește-ți iubirea ta față de Mine. Să nu-ți închizi duhul sau să nu ripostezi.”

Trebuie să vă spun, n-a fost ușor să împlinesc porunca aceasta. Când mi-am deschis inima, n-ai fi putut să mă jignești (rănești) mai tare, chiar dacă m-ai fi nimerit cu un tun. A trebuit să-mi proptesc un picior înapoia celui alt, din cauza greutății atacului spiritual. Îmi era greu și să vorbesc. Am început să-mi împărtășesc mărturia cam vreo treizeci de minute, ura fiind turnată continuu spre mine. Când am ajuns să spun că trec printr-o frângere majoră înaintea lui Dumnezeu și cu plânsete înaintea Lui, și cum și-a turnat El dragostea peste mine ca o undă, cu toții au încetat să mai „împuște” asupra mea. Aveau privirile buimăcite. În câteva minute, au început să absoarbă Duhul Sfânt de la mine.

Când am terminat mesajul, am constatat că era aproape miezul nopții. Toate au mers pe dos, și am întrebat pe Tatăl ce să fac. El mi-a spus, „Spune acest enunț și spune-l o singură dată. 'Este cineva aici în seara aceasta care ar dori să-L cunoască pe acest Isus despre care am vorbit? Ridicați-vă mâna dacă doriți'.” Au început să se ridice mâini peste tot în clădire. Am fost privilegiat să conduc la Isus pe toți aceia ce veniseră să distrugă serviciul. Domnul ne-a pus să ne rugăm, împreună cu soția mea, pentru fiecare și am stat acolo până la 2:45 dimineața. Oamenii erau înșiruiți până în spatele clădirii. Și-au deschis inimile total și și-au vărsat toate amăgirile înaintea Domnului.

Oamenii veneau de ani de zile împotrivindu-se organizației bisericii lor și învățăturilor ei. Tot ce au făcut e că au întărit zidurile inimilor lor. După o oră petrecută cu cineva care să-i iubească cu o inimă deschisă fără să mai răspundă urii lor, aceasta a făcut ca zidurile ce erau întărite de sutele de ani de împotrivire, să se surpe.

Aceasta este puterea dragostei despre care vorbesc. Aceasta ar trebui să fie împărtășită din inimile noastre către toate neamurile. Ca și copii ai lui Dumnezeu, slujba noastră este să facem aceleași lucruri pe care le-a făcut Isus, adică să distrugem lucrările diavolului. **Nu există armă mai puternică pentru soldatul lui Isus Cristos decât adevărul rostit cu dragoste.** Adevărul nu-ți folosește la nimic dacă nu poți pătrunde cu dragoste persoana cu care ai părtășuie. Dragostea este cea care deschide inimile. Apoi poți semăna sămânța adevărului și va da rădăcini și un rod bun.

Lasă-L pe Dumnezeu să dezvolte această dragoste în viața ta. Să nu te descurajezi. Dacă faci o greșală, pocăiește-te și încearcă încă o dată. Ține minte – dacă semeni puțin (cu economie), vei secera puțin. Semănarea este în ascultarea ta de Dumnezeu. De aceea ai nevoie să-L recunoști pe Dumnezeu în toate căile tale. De ce? Fiindcă îți dă mai multe posibilități să semeni dragoste către Dumnezeu. Când așa faci, vei secera constant dragoste de la Dumnezeu. Dragostea ta va crește până ce inima îți va fi plină și vei avea de împărtășit abundența.

UN GÂND DE DESPĂRTIRE

Mă rog ca această învățătură să-ți fi atins inima. Dumnezeu dorește să-și împărtășească dragostea cu tine mai mult decât ți tu. El te iubește așa de mult și dorește să stai în dragostea Sa, douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână. Dacă vei începe să-L cauți, Îl vei găsi. (Matei 7:7, Isaia 55:6) Nu există nimic pe acest pământ care să poată înlocui împlinirea ce vine prin creșterea relației de dragoste cu Tatăl tău.

**Alte cărți scrise de
J. C. Hedgecock**

Oile Mele ascultă glasul Meu
Ediția dezvoltată*

Oile Mele ascultă glasul Meu
Ediția pentru copii

Prietenii Mei sunt ascultători glasului Meu

Fii manifestați ai lui Dumnezeu

Lumină, lumină, lumină*

Învățătura sănătoasă

Închisoarea aurită

*Titluri disponibile în alte limbi.

1 Ioan 4:16...DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE. Ce un enunț plin de putere. Toți creștinii au încercat și au cunoscut că Dumnezeu iubește, dar tu știi că El este dragoste? E o mare diferență între „a iubi” și „a fi dragoste.” Toți creștinii pot iubi până la un anumit nivel, căci cu toții avem limitele noastre. Dumnezeu, **fiind dragoste**, nu are limite. Prin sângele lui Isus și harul lui Dumnezeu, toți creștinii pot veni cu îndrăzneală în însuși prezența dragostei.

Conform darului vieții veșnice descrise în Ioan 17:2 și 3, Isus a spus că putem să-L cunoaștem și pe Tatăl nostru într-un fel personal și intim. Dumnezeu a semănat sămânța dragostei în fiecare inimă a copiilor Lui.

Această carte este scrisă să-ți arate cum să faci ca această sămânță să crească. Eu cred că Dumnezeu nu dorește doar să fi umplut cu dragostea Sa, ci El dorește să ai abundență, să poți împărtăși cu alții. Putem fi ambasadori eficace și copiii lui Dumnezeu, manifestând caracterul Său care este dragoste. Această carte te va lua pas cu pas prin procesul ce te va aduce la abundența dragostei. Aceasta este moștenirea ta. Nu lăsa ca cineva să ți-o fure.